

Arrest

**nr. 55 943 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2009 diende verzoeker een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 november 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt betekend op 6 november 2010. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“ (...)

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde stuk met name zijn geboorteakte kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Hoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Daarnaast legt betrokkene een Attestation of nationality d.d. 04.11.2009, afgeleverd door de Gambiaanse ambassade te Brussel, voor. Dit document kan evenmin aanvaard worden als een identiteitsbewijs, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.

Ten slotte haalt betrokkene aan dat hij afdoende heeft aangetoond dat de ambassade hem geen paspoort kan afleveren. Doch betrokkene legt hier geen bewijzen van voor, noch wordt dit vermeld in het door de ambassade afgeleverde nationaliteitsattest. Betrokkene toont zodoende niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. (...)”.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Artikel 62, 1 ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan. Verzoeker zal aantonen dat de motivering niet afdoende is. De aanvraag van verzoeker vermeldde het volgende omtrent de onmogelijkheid om een paspoort te bekomen:

“Wat betreft de identiteitsdocumenten van verzoeker. Verzoeker is in het bezit van een geboorteakte, hij is hiermee naar de Gambiaanse ambassade te Brussel gegaan om een paspoort aan te vragen. Het enige wat men daar kon geven is een attest van nationaliteit.”

Dat derhalve verzoeker als onmogelijkheid aanvoert dat er geen papsoorten worden afgeleverd door de Gambiaanse ambassade.

Dat deze onmogelijkheid een geldige motivering kan vormen om de onmogelijkheid aan te tonen.

Dat echter de bestreden beslissing hieromtrent met geen woord rept maar louter stelt dat de gevoegde documenten niet volstaan.

De bestreden beslissing stelt immers eenvoudig dat er geen geldige motivering voorhanden is om de onmogelijkheid aan te tonen.

Verzoeker is niet in het bezit van een paspoort en kan een dergelijk document niet bekomen.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710).

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9bis, §1, van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”*

2.4. De in punt 1.1. bedoelde aanvraag bevindt zich in het administratief dossier. Voor wat betreft de identiteitsdocumenten werd hierin het volgende gesteld:

“Wat betreft de identiteitsdocumenten van verzoeker. Verzoeker is in het bezit van een geboorteakte, hij is hiermee naar de Gambiaanse ambassade te Brussel gegaan om een paspoort aan te vragen. Het enige wat men daar kan geven is een attest van nationaliteit (stuk 1). In hoofdorde meent verzoeker dat dit document zijn identiteit bewijst. In subsidiaire orde, mocht uw dienst menen dat de voorgelegde identiteitsdocumenten niet afdoende zijn meent verzoeker dat hij afdoende heeft aangetoond dat de ambassade hem geen paspoort kan afleveren en hij derhalve onder de uitzondering van artikel 9 bis, §1, tweede alinea, tweede streepje Vr.W. valt.”

2.5. Verzoeker betwist de in de bestreden beslissing gedane beoordeling dat de door hem neergelegde geboorteakte en nationaliteitsattest geen identiteitsbewijzen zijn niet.

2.6. Waar verzoeker betoogt dat het door hem neergelegde nationaliteitsattest tevens een geldige motivering kan vormen inzake het aantonen van de onmogelijkheid om de vereiste identiteitsdocumenten in België te verkrijgen en dat de bestreden beslissing *“hieromtrent met geen woord rept maar louter stelt dat de gevoegde documenten niet volstaan”*, dient de Raad samen met de verwerende partij op te merken dat dit betoog feitelijke grondslag mist aangezien de bestreden beslissing stelt: *“Ten slotte haalt betrokkene aan dat hij afdoende heeft aangetoond dat de ambassade hem geen paspoort kan afleveren. Doch betrokkene legt hier geen bewijzen van voor, noch wordt dit vermeld in het door de ambassade afgeleverde nationaliteitsattest. Betrokkene toont zodoende niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België. (...)”*

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt derhalve niet aangetoond.

2.7. Voor de volledigheid, voor zover uit het betoog van verzoeker dient begrepen te worden dat hij het door de Gambiaanse ambassade verstrekte nationaliteitsattest wel degelijk een geldige motivering acht inzake de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument in België te verkrijgen en hij dus de motivering van de bestreden beslissing in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op inhoudelijk vlak bekritiseert, wat neerkomt op het aanvoeren van de schending van de materiële motiveringsplicht, dient het onderstaande opgemerkt te worden.

2.8. Het nationaliteitsattest, aan verzoeker afgeleverd door de Gambiaanse ambassade op 4 november 2009, bevindt zich in het administratief dossier. Het luidt als volgt:

“(...) Attestation of nationality

The Embassy of the Republic of the Gambia hereby certifies that Mr. A.A.D. (...) is a Gambian national. He resides at (...) Belgium and is a holder of Gambian Birth Certificate N° (...). In the light of the above, the Embassy of the Republic of the Gambia request all those To Whom It May Concern to accept the present document and to afford the bearer such assistance and protection as may be necessary (...)”

2.9. Gelet op de in punt 2.8. vermelde inhoud van het door verzoeker neergelegde nationaliteitsattest, waarin de Gambiaanse nationaliteit van verzoeker wordt bevestigd en het feit dat hij drager is van een Gambiaanse geboorteakte doch geen gewag gemaakt wordt van de onmogelijkheid voor verzoeker om

in België een Gambiaans paspoort te verkrijgen, acht de Raad het geen schending van de materiële motiveringsplicht noch een overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wanneer hij in de bestreden beslissing stelt: *“Ten slotte haalt betrokkene aan dat hij afdoende heeft aangetoond dat de ambassade hem geen paspoort kan afleveren. Doch betrokkene legt hier geen bewijzen van voor, noch wordt dit vermeld in het door de ambassade afgeleverde nationaliteitsattest. Betrokkene toont zodoende niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.”*

2.10. De niet gestaafde mededeling van verzoeker in fine van zijn verzoekschrift dat hij niet in het bezit is van een paspoort en een dergelijk document niet kan verkrijgen, kan de motivering van de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA